

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Direktorat za inspekcijske poslove i licenciranje
Direkcija za licence, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 12-042/22-122/4
Podgorica, 01.06.2022.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi, izjavljenoj od d.o.o. "KARADAG CONSULTING & CONSTRUCTION" iz Podgorice, koje društvo zastupa advokat Radoš-Lolo Kastratović iz Podgorice, po priloženom punomoćju, protiv rješenja urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, broj: UP I 12-042/22-183/2 od 14.04.2022.godine, na osnovu člana 12 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 118/20, 121/20, 1/21, 2/21, 49/22 i 52/22), člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18, 63/18 i 11/19) i čl.46 i 126 stav 7 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Sl. list CG", br. 56/14, 15/15, 40/16 i 37/17), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se usvaja.

Poništava se rješenje urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, broj: UP I 12-042/22-183 od 09.03.2022.godine i predmet vraća istom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Odbija se zahtjev za naknadu troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Ožalbenim rješenjem zabranjuje se žalitelju građenje stambenog objekta, projektovanog na kat.parceli, broj 1982 KO Podgorica II, na UP 419, u zahvatu DUP-a „Zagorič 1“ („Sl.list CG“, broj 52/18), iz razloga što je glavni projekat izrađen odnosno revidovan suprotno osnovnim urbanističkim parametrima (index izgrađenosti, index zauzetosti, spratnost odnosno visina objekta i odnos prema građevinskoj liniji).

Na navedeno rješenje, žalitelj je izjavio žalbu, ovom ministarstvu, iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi da je ožalbeno rješenje donijeto u ponovnom postupku, po osnovu rješenja drugostepenog organa, isto kao i prethodno i da prvostepeni organ smatra da je glavni projekat izrađen, odnosno revidovan suprotno osnovnim urbanističkim parametrima i to u pogledu prekoračenja spratnosti, odnosa prema građevinskoj liniji i dozvoljene izgrađenosti. Kao obrazloženje za ovakav stav prvostepeni organ navodi da se tumačenjem plana dolazi do zaključka da je 0.40 genealni indeks zauzetosti, dok je zauzetost za konkretnu urbanističku parcelu data u tabeli i definisana u smislu maksimalnih dimenzija osnove objekta koja u konkretnom slučaju iznosi 12x12 metara. Žalitelj smatra da ožalbeno rješenje nije zanovao na pravilno utvrđenim činjenicama. Ukazuje da prvostepeni organ zaključuje da je indeks zauzetosti 0,40 – generalni indeks zauzetosti za UP namjene - individualno stanovanje, što nije u pravu, jer je detaljnom analizom DUP-a "Zagorič i Izmjene i dopune" utvrđeno da se nigdje ne navodi pojam „generalni indeks zauzetosti“ kao i indeks izgrađenosti zbog čega nije jasno kako prvostepeni organ utvrđuje činjenično stanje o površini objekta koristeći pojmove koji ne postoje. Takođe prvostepeni organ koristi termin „osnovni objekat“ koji se u izjašnjenju na zapisnik kao ni u žalbi ne navodi. Naveden je isključivo „osnovni gabarit objekta“ dimenzija 12 x 12m, a koji se odnosi na dimenzije objekta na zemlji, tj.terenu i koji u ovom slučaju, pošto parcela nije ravna, već je pod nagibom, se vezuje za suteran objekta, poslije kojeg je prizemlje, sprat i povučeni sprat koji je ekvivalentan potkrovlju jer se radi o ravnom krovu. Površina povučenog sprata je za 60% manja od površine etaže objekta. U izjašnjenju na zapisnik je navedeno da se odnos gabarita prepušta u vidu erkera i terasa što dovodi do indeksa zauzetosti 0,40 koji iznosi cca 392,28m². U dijelu ožalbenog rješenja koji se odnosi na navod da je prekoračena spratnost objekta ističe se da predmetni zaključak nema

uporišta u UTU-ima, jer se u tim uslovima nigdje ne navodi da nijesu dozvoljeni povučeni spratovi, kao što prvostepeni organ nigdje nije naveo u čemu se ogleda prekoračenje spratnosti, dimenzije prekoračenja, što ukazuje da prvostepeni organ nije naveo odredbe utvrdio činjenično stanje. Takođe se navodi da prvostepeni organ nije naveo odredbe zakona koje je žalitelj prekršio prilikom izgradnje objekta, a koje se moraju primijeniti na konkretan slučaj, već se samo poziva na odredbe kojima se definiše nadležnost prvostepenog organa. Nadalje se navodi da prvostepeni organ nije postupio po rješenju drugostepenog organa u dijelu koji se odnosi na činjenicu da li je glavni projekat urađen u skladu sa Idejnim rješenjem Glavnog gradskog arhitekta na koji je data saglasnost, s obzirom da se radi o objektu tipa - zgrada. Činjenica je da se Idejno rješenje radi na osnovu UTU-a i sadrži sanaciju terena tj. urbanističke parcele, sve osnove objekta, presjeke i fasade objekta odnosno sadrže samo arhitektonski projekat na osnovu kojeg se shodno planskom dokumentu sagledava oblikovnost, uklapanje objekta u prostoru i njegov položaj u odnosu na okruženje kao i materijalizaciju istog. Navodi da se za objekte tipa zgrada, prvo utvrđuje da li je glavni projekat urađen u skladu sa Idejnim rješenjem za koje je data saglasnost Glavnog gradskog arhitekta i da ukoliko to nije, onda prvostepeni organ utvrđuje nedostatke i vrši kontrolu. Naime, žalitelj smatra da je glavni projekat urađen u skladu sa Idejnim rješenjem na koji je data saglasnost, čime je i potvrđeno da je u skladu sa izdatim UTU-ima, što u konkretnom nije nadležnost prvostepenog organa koji je donio ožalbeno rješenje, na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da nije tačna tvrdnja prvostepenog organa u dijelu koji se odnosi na spratnost objekta, što etaža koja je prikazana kao suteran ne može biti suteran iz razloga što ista nije ukopana sa tri strane (u skladu sa članom 102 stav 5 Pravilnika o bližem sadržaju i formi planskog dokumenta, kriterijumima namjene površina, elementima urbanističke regulacije i jedinstvenim garfičkim simbolima), kao i da UTU-i ne dozvoljavaju povučene spratove, odnosno dozvoljavaju maksimalnu visinu potkrovlja od 1,2m, zbog čega je objekat premašio dozvoljenu spratnost za dvije etaže. Navodi da je žalitelj svoju djelatnost vršio u skladu sa poglavljem IV (izgradnja objekta) Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, da je DUP "Zagorič 1" usvojen u posebnom postupku u skladu sa čl. 162c i 219 istog zakona, Programa uređenja prostora Glavnog grada Podgorice za 2018.godinu i Pravilnika o bližem sadržaju i formi planskog dokumenta, kriterijumima namjene površina, elementima urbanističke regulacije i jedinstvenim garfičkim simbolima. Nadalje ističe da je u UTU-ima, broj:08-352/19-2840 od 06.06.2019.godine, izdatim od nadležnog sekretarijata Glavnog grada Podgorica, u tački 5. Planirano stanje, navedeno da novoplanirani objekti su vezani za osovine saobraćajnica koje su definisane neophodnim elementima za prenošenje na teren, da je visinska regulacija objekata predodređena postojećem konfiguracijom terena i uspostavljanja odnosa susjednih objekata, kao i da su visine objekata usklađene sa opštom slikom naselja, nesmetanim vizurama i ekonomičnošću gradnje. Shodno navedenom, žalitelj smatra da planirani objekat koji je prihvaćen od strane Glavnog gradskog arhitekta, nije premašio spratnost upravo zbog konfiguracije terena što se može utvrditi iz geodetske podloge koja je u glavnom projektu. Zbog visinske razlike u odnosu na saobraćajnicu sa koje se vrši pristup objektu tj. prizemlju objekta javljaju se suterenske etaže u kojoj se smještaju prateći sadržaji (bazen, teretana) koji daju komfor individualnom stanovanju, a sve shodno zadatim urbanističkim parametrima. Polazeći od definicije indeksa izgrađenost slijedi da površina etaže može max biti 392,28 m², što znači da je moguće da se objekat širi erketno u odnosu na osnovni gabarit koji je dat i iznosi cca 144 m² jer je planom utvrđena osnova objekta 12x12 m², dok maksimalna BGP objekta nije planom data. Polazeći od spratnosti (tri nadzemne etaže) i osnovnog gabarita objekta, maksimalna bruto građevinska površina objekta je: 144m² + 2 X 392, 28 m² = 928.56 m². U UTU nigdje nije precizirano da nijesu dozvoljeni povučeni spratovi. Pojam povučeni spratovi odnosi se na etažu objekata koja je u pogledu veličine volumena građevine dio objekta koji ima umanjen volumen za cca 60% u odnosu na spratnu etažu, što je bila i namjera planera tokom izrade DUP-a, a u skladu sa čim je i postupljeno. Navodi da se u procesu projektovanja objekta i slobodi kreacije, projektant opredijelio da umanji volumen posljednje etaže u vidu povučenog sprata, a ne potkrovlja sa nazidcima, a sve to u cilju smjernica za oblikovanost objekta koja će da predstavlja odraz savremene

arhitekture, a što je traženu u UTU i što je prepoznao Glavni gradski arhitekta prilikom davanja saglasnosti.

Žalitelj takođe ukazuje na činjenicu da se u izvodu iz UTU-a može utvrditi da su novoplanirani objekti vezani za osovine saobraćanica koju se definisane nepohodnim elementima za prenošenje na teret. Novi stambeni objekti su dimenzija 12/12 m, 10/10 m, 14,8/14,8 m, 8/8m, dvojne kuće 14.40/36 m i poluatrijumnske kuće dimenzija 12/12-6/6 m (atrijum), spratnosti od Po+P+2+Pki P+2+Pk uz mogućnost izdizdanja kote ulaza i kote poda prizemlja od 150 cm. Visinska regulacija je predodređena postojećom konfiguracijom terena i uspostavljanjem odnosima susjednih objekata. Visine objekta usklađene su sa opštom slikom naselja, nesmetanim vizurama i ekonomičnošću gradnje. Visine objekta su date na grafičkim priložima kao i spratnost objekta uz pretpostavljen disciplinovan odnos korisnika, naročito kod novoplaniranje gradnje, vodeći računa o sudsudjednim objektima i opštoj slici naselja i grada. Kako navodi, objekat je izgrađen u skladu sa navedenim pa je visinska razlika terena od saobraćajnice do dna parcele cc 6,5 m, što se utvrđuje iz geodetske podloge. Nadalje, na poziciji gabarita objekta visinska razlika od saobraćajnice je cca 6.0 m, kota prizemlja je na 30 cm od kote saobraćajnice, dok je stambena etaža neukopana sa svih strana kako bi se ispunili uslovi higijenskog korišćenja prostora. Zbog konfiguracije terena, odnosno prema susjednima i opšte slike naselja formira se suterenska etaža koja je u funkciji korišćenja objekta (bazen i teretana), a fundiranje objekta je kotama nosivog tla koja je na 6,3 m niže od kote saobraćajnice, tako da predviđa nasipanje terena oko objekta u opsegu moguće racionalizacije. Zbog svega prethodno navedenog, žalitelj navodi da se etaža suterena javlja kao posljedica samog terena u uklapanju objekta u odnosu na susjede, a što se može utvrditi uvidom u sliku naselja i spratnošću gledano sa ulice P+1+PK(PS), što je sve u skladu sa uslovima iz UTU-a, a što je i Glavni gradski arhitekta prepoznao i usaglasio se.

U odnosu na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, da je objekat prekoračio građevinsku liniju sa četiri strane, žalitelj ističe da je planom definisana bočna građevinska linija i ista je udaljena od bočne ivice parcele 5.0 m, a što nije uobičajeno jer se obično građevinska linija definiše prema ulici sa koje se prilazi objektu i ista se vezuje za definisani tj. predloženi, od strane planera, osnovni gabarit objekta, pa se može smatrati da je građevinska linija na zemlji na kojoj se objekat postavlja. U konkretnom slučaju, objekat se postavlja na tlo, na koti suterena S-2 i do visine suterena S1, gabarit objekta je dimenzija 12x12 m, a iznad istog, projektant je planirao ispuste – erkere i balkone, da bi iskoristio planom datu zauzetost od 392, 28 m² po etaži, a što nije max iskorišćeno, jer se strogo vodilo računa o oblikovnosti i materijalizaciji objekta i njegovom položaju na parceli kao i dubini erkera i balkona (max 1,80m). Nadalje navodi da je u UTU-ima precizirana građevinska linija koordinatama tačkaka G289 i G290 oko 5 m² od bočne granice parcele, kao i prejudiciranima gabaritima tačkaka osnovnog korpusa objekta 1,2, 3, 4 na osnovu čega je i projekat urađen i po čemu je i objekat građen. I istim nije navedeno da je granica građenja objekta na građevinskoj liniji, što znači da se mogu graditi elementi objekta u vidu terasa i erkera ukoliko se ne premaši zadati index zauzetosti koji je 0,4. Napominje da nijesu isti pojmovi građevinska linija koja je i grafilički i numerički prikazana, prejudicirani gabarit objekta prilazan tačkama 1, 2, 3, 4 i pojam granice građenja koji može da se definiše do građevinske linije, ali pošto to nije izvršeno UTU-ima, onda erkere, terase i ostali elemetni objekta mogu da pređu građevinsku liniju uobičajno od 0,6 m do 2,0 m ili se preciziraju konkretno, a za šta je Glavni gradski arhitekta dao saglasnost. Nasuprot navodima prvostepenog organa da je objekat prekoračio istu (UTU-ima 144m², 12x12 m), objekat koji je postavljen na teren (na zemlji) na koti S1 je u osnovi 12x12 m, kako je i UTU-ima i planom uslovljeno, a na ostalim etažama shodno maksimalnoj zauzetosti etaže od 392, 28 m², projektant je uveo erkere i balkone što je u skladu sa planom definisanim parametrima. Takođe, žalitelj navodi da nigdje u UTU-ima nije naveden broj 144 m², već samo dimenzija objekta 12x12 m, što se odnosi na osnovni korpus objekta, a po čemu je i postupljeno kao i u osnovnom konstruktivnom rasteru objekta. Nejasno je na osnovu kojih dokaza je prvostepeni organ utvrdio da je maksimalan izgrađenost 432 m², jer planom nigdje nije utvrđeno da je izgrađenost objekta 432 m², niti je dat koeficijen izgrađenosti objekta. U

tekstualnom dijelu plana su date definicije: da je koeficijent izgrađenosti odnos površine objekta u osnovi kroz površina prcele, a koeficijent izgrađenosti je odnos bruto građevinske površine objekta kroz površina parcele. Maksimalna površina etaže je $0,4 \times 980,70 \text{ m}^2 = 392,28 \text{ m}^2$. Planirana spratnost je tri etaže, pa slijedi osnovni gabarit $144\text{m}^2 (12 \times 12\text{m}) + 2 \times 392,28 \text{ m}^2 = 928,56 \text{ m}^2$, što je sve u skladu sa zadatim parametrima koji su u UTU-ima datim u tabeli, izračunata bruto građevinska površina objekta. Žalitelj navodi da je Glavnim revidovanim projektom po MEST EN standardu, ukupna bruto građevinska površina projektovanog objekta je $924,77 \text{ m}^2$ i ista je manja od proračunate bruto građevinske površine $928,56 \text{ m}^2$ i da je Glavni projekat urađen i revidovan u skladu sa Idejnim projektom na osnovu kojeg je Glavni Gradski Arhitekta dao saglasnost i na osnovu urbanističko-tehničkih uslova br.08-352/19-2840 od 06. juna 2019.godine i Detaljnog urbanističkog plana "ZAGORIČ 1" Podgorica. Predlaže da se žalba usvoji ili da drugostepeni organ meritorno riješi stvar i traži troškove postupka za sastavljanje žalbe shodno AT-u uvećane za 21% na ime PDV.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Uvidom u spise predmeta, ovo ministarstvo je utvrdilo da je prvostepeni organ postupajući u ponovnom postupku, po rješenju drugostepenog organa, broj: 12-042/22-73/3 od 04.04.2022.godine, uzeo u obzir izjašnjenje žalitelja na zapisnik o inspekcijskom nadzoru, broj: 121-1-PG-105 od 15.02.2022.godine i donio ožalbeno rješenje kojim je žalitelju zabranio građenje stambenog objekta, projektovanog na kat.parceli, broj 1982 KO Podgorica II, na UP 419, u zahvatu DUP-a „Zagorič 1“ („Sl.list CG“, broj 52/18), iz razloga što je glavni projekat izrađen odnosno revidovan suprotno osnovnim urbanističkim parametrima (index izgrađenosti, index zauzetosti, spratnost odnosno visina objekta i odnos prema građevinskoj liniji). Prvostepeni organ se u obrazloženju ožalbenog rješenja poziva na odredbu člana 200 stav 1 tačka 3 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata po osnovu kojeg je nadležan da utvrdi da li je glavni projekat usklađen sa osnovnim urbanističkim parametrima, i naveo da nije ulazio u pitanje oblikovnosti i materijalizacije objekta, te je stoga ostao pri stavu da revidovani glavni projekat nije u skladu sa UTU-ima u pogledu prekoračenja osnovnih urbanističkih parametara.

Ocjenujući zakonitost ožalbenog rješenja ovo ministarstvo je našlo da je u postupku njegovog donošenja prvostepeni organ počinio povredu pravila upravnog postupka iz člana 22 st. 3 i 7 Zakona o upravnom postupku, jer dispozitiv ožalbenog rješenja nije jasan i precizan, a obrazloženje ožalbenog rješenja ne sadrži potpuno i tačno utvrđeno činjenično stanje, te samim tim nije pravilno primjenio materijalno pravni propis.

Odredbom člana 200 stav 1 tač. 3a i 4 Zakona o planiranju prostora i i izgradnji objekata propisano je da urbanističko-građevinski inspektor provjerava da li je glavni projekat izrađen odnosno revidovan u skladu sa osnovnim urbanističkim parametrima (indeks izgrađenosti, indeks zauzetosti, spratnost odnosno visina objekta i odnos prema građevinskoj liniji kao i da li je glavni projekat izrađen u skladu sa idejnim rješenjem na koji je data saglasnost glavnog državnog odnosno glavnog gradskog arhitekta.

Nadalje, odredbom člana 87 stav 4 tačka 1 alineja 2 Zakona o planiranju prostora i i izgradnji objekata propisano je da Glavni državni arhitekta daje saglasnost na idejno rješenje arhitektonskog projekta zgrade, trga, skvera, šetališta ili gradskog parka u pogledu usaglašenosti sa osnovnim urbanističkim parametrima (indeks izgrađenosti, indeks zauzetosti, spratnost odnosno visina objekta i odnos prema građevinskoj liniji), dok je odredbom člana 88 stav 1 istog zakona propisano da se poslovi glavnog državnog arhitekta iz člana 87 stav 4 tačka 1 ovog zakona koji se odnose na zgrade do 3000 m^2 bruto građevinske površine, izuzev hotela odnosno turističkog naselja sa četiri ili pet zvjezdica i turističkog rizorta, kao i poslovi iz člana 87 stav 4 tač. 2, 3, 5 i 6 prenose se na jedinicu lokalne samouprave. S tim u vezi nije osnovan navod prvostepenog organa da on ne vrši provjeru usklađenosti revidovanog glavnog projekta sa Idejnim rješenjem istog – član 200 stav 1 tačka 4 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata kojim je propisano da

prvostepeni organ provjerava da li je glavni projekat izrađen u skladu sa idejnim rješenjem na koji je data saglasnost glavnog državnog odnosno glavnog gradskog arhitekta.

Uvidom u spise predmeta ovo ministarstvo je utvrdilo da prvostepeni organ, u ponovnom postupku, nije u svemu postupio po citiranom rješenju ovog ministarstva, odnosno nije provjerio da li je Glavni projekat urađen u skladu sa Idejnim rješenjem na osnovu kojeg je Glavni gradski arhitekta, shodno članu 88 stav 1 Zakona o planiranju prostora i i izgradnji objekata, dao saglasnost jer se radi o objektu tipa - zgrada, za koji je obavezno shodno zakonskom rješenju izdavanje saglasnosti Glavnog gradskog arhitekta na Idejno rješenje. Ovo iz razloga jer se Idejno rješenje radi na osnovu urbanističko-tehničkih uslova izdatih na osnovu planskog dokumenta i sadrži situaciju terena tj.urbanističke parcele, sve osnove objekta, presjeke i fasade objekta odnosno sadrži samo arhitektonski projekat na osnovu kojeg se shodno planskom dokumentu tj.oblikovnosti i materijalizaciji zbog nedostatka Državnih smjernica razvoja arhitekture, a u cilju obezbjeđenja kvaliteta arhitektonskih rješenja, unaprijeđenja vizuelnog kvaliteta objekta i naselja sagledava oblikovnost, uklapanje objekta u prostoru i njegov položaj u odnosu na okruženje kao i materijalizaciju istog. Shodno navedenom, utvrđeno je da je Glavni gradski arhitekta izdao saglasnost na Idejno rješenje za predmetni objekat pod brojem: UP I 30-332/20-198/5 od 23.09.2020.godine, što znači da je data saglasnost da je Idejno rješenje usaglašeno sa osnovnim urbanističkim parametrima (indeks izgrađenosti, indeks zauzetosti, spratnost odnosno visina objekta i odnos prema građevinskoj liniji).

Nadalje, prvostepeni organ je u pogledu izjašnjenja na citirani zapisnik o inspekcijskom nadzoru, naveo da je pravilno utvrdio činjenično stanje, odnosno da je glavni projekat izrađen, odnosno revidovan suprotno osnovnim urbanističkim parametrima, i to u pogledu prekoračenja spratnosti (etaža prikazana kao suteran ne može biti suteran, odnosno UTU-i ne dozvoljavaju povučene etaže, što znači da je prekoračena spratnost za dvije etaže), odnosa prema građevinskoj liniji (objekat prelazi istu sa 4 strane). U dijelu koji se odnosi na indeks zauzetosti 0,40, prvostepeni organ tumačenjem plana dolazi do zaključka da je to generalni indeks zauzetosti za UP te namjene, dok je zauzetost za konkretnu UP data u tabeli i definisana je u smislu max dimenzija osnove objekta, koja u konkretnom slučaju iznosi 12x12m,

Međutim, ovo ministarstvo smatra da u odnosu na prednje utvrđene činjenice od strane prvostepenog organa, isti mora utvrditi odnosno objasniti pojam „generalnog indeksa zauzetosti“ koji ne postoji u izdatim UTU-ima, broj: 08-352/19-2840 od 06.06.2019.godine, kao i činjenicu da isti zaključuje i navodi da indeks zauzetosti 0,40 je generalni indeks zauzetosti za urbanističke parcele te namjene, što ne stoji, već je isti koeficijent zauzetosti za svaku urbanističku parcelu za stambene objekte. Tako su u citiranim uslovima na strani 9 u tački 14 dati urbanistički parametri za UP 419, indeks zauzetosti je 0,40, dimenzija objekta (max) u osnovi 12m x 12m, max spratnost P+1+Pk i površina UP 980,70m². Nadalje, prvostepeni organ navodi i pojam „osnovnog objekta“ koji ne postoji u izdatim UTU-ima, već postoji pojam „osnovnog gabarita objekta“, koji se odnosi na dimenzije objekta na zemlji tj.terenu. U konkretnom slučaju je to osnova prizemlja i isto je sadržano u grafičkom prilogu – Plan parcelacije, regulacije i nivelacije - koordinate prelomnih tačaka UP (broj priloga 3) u izdatim UTU-ima. Prvostepeni organ je utvrdio i prekoračenje u spratnosti objekta i povučenu spratnost objekta kao i odnos prema građevinskoj liniji, što je takođe nejasno s obzirom na situaciju postojanja strmog terena na kojem se nalazi objekat zbog čega treba uzeti u obzir Idejno rješenje na koje je izdata saglasnost Glavnog gradskog arhitekta.

O zahtjevu za naknadu troškova postupka se ne može odlučiti u ovom postupku po žalbi, uzevši u obzir odluku u dispozitivu. Ovo iz razloga što je rješenjem ovog organa odlučeno da se poništava rješenje urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, broj: UP I 12-042/22-183/2 od 14.04.2022.godine i predmet vraća istom organu na ponovni postupak i odlučivanje, zbog čega je jasno da postupak u predmetnoj upravnoj stvari još uvijek nije završen, a što znači da o zahtjevu za naknadu troškova treba odlučiti u okviru rješenja donesenog od strane prvostepenog organa, nakon što se, u skladu sa nalogima drugostepenog rješenja, pred tim organom sprovede ponovni postupak. Uzevši u obzir navedeno, odnosno činjenicu da je ovaj organ našao da prvostepeno rješenje treba poništiti i predmet vratiti na ponovni

postupak i odlučivanje, to nije imao zakonsko ovlaštenje da donese odluku o troškovima postupka.

Ocjenjujući navode žalbe žalitelja, shodno odredbama Zakona o upravnom postupku, ovo ministarstvo ocjenjuje da su isti osnovani, osim navoda koji se odnosi na predlog žalitelja da drugostepeni organ meritorno odluči po njegovoj žalbi. Shodno odredbama i komentarima Zakona o upravnom postupku, drugostepeni organ ne može meritorno odlučivati u upravnim stvarima u kojima je priroda upravne stvari takva da predstavlja prepreku da drugostepeno rješenje može zamijeniti prvostepeno rješenje, a u kojoj treba utvrđivati činjenice, a drugostepeni organ ne raspolaže, između ostaloga, sa potrebnim stručnim profilima koji su isključivo vezani za prvostepeni organ za utvrđivanje takvih činjenica. Shodno odredbama i komentarima ZUP-a jedino kada drugostepeni organ može meritorno riješiti upravnu stvar je u situacijama pogrešne primjene materijalnog prava i u situacijama ako je činjenično stanje u prvostepenom postupku pravilno i potpuno utvrđeno, a priroda stvari omogućava drugostepenom organu da meritorno riješi stvar, što nije slučaj u ovoj upravnoj stvari.

Shodno navedenom, ovo ministarstvo odlučilo je usvojiti žalbu i predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje prvostepenom organu - član 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

OVLAŠĆENO SLUŽBENO LICE
Dubravka Pešić